

निश्चय बुद्धि विजयी रत्न को निशानीहरू

आज बापदादाले आफ्ना निश्चय बुद्धि विजयी रत्नहरूको मालालाई हेरिरहनु भएको थियो। सबै बच्चाहरूले आफूलाई सम्झन्छन्- म निश्चयमा पक्का छु। यस्तो कोही विरलै होला जसले आफूलाई निश्चय बुद्धि नमान्दो हो। कसैसँग पनि निश्चय छ? भनेर सोध्यो भने यही भन्छन्- निश्चय नभएको भए ब्रह्माकुमार, ब्रह्माकुमार कसरी बन्थ्यो? निश्चयको प्रश्नमा सबैले छ भन्छन्। सबै निश्चय बुद्धि बसेका छन्, यस्तो भन्छौ नि? नत्र जसले सम्झन्छ- निश्चय भइरहेको छ, उसले हात उठाऊ। सबै निश्चय बुद्धि छन्। जब सबैलाई पक्का निश्चय छ भने फेरि विजय मालामा नम्बरवार किन हुन्छ? निश्चयमा सबैको एउटै उत्तर छ नि! फेरि नम्बर किन? कहाँ अष्ट रत्न, कहाँ १०० रत्न र कहाँ १६ हजार! यसको कारण के हो? अष्ट देवको पुजन गायन र १६ हजारको मालाको गायन र पूजनमा कति अन्तर छ। बाबा एक हुनुहुन्छ र एकका नै हौं, यो निश्चय छ फेरि अन्तर किन? निश्चय बुद्धिमा प्रतिशत हुन्छ र? निश्चयमा यदि प्रतिशत छ भने त्यसलाई निश्चय भनिन्छ? ८ रत्न पनि निश्चय बुद्धि, १६ हजारवालाले पनि निश्चय बुद्धि भन्छन् नि!

निश्चयबुद्धिको निशानी विजय हो त्यसैले गायन छ निश्चय बुद्धि विजयन्ती। त्यसैले निश्चय अर्थात् विजयी त छौ नै। कहिले विजय हुन्छ, कहिले हुँदैन। यस्तो हुन सक्दैन। परिस्थिति जस्तोसुकै होस् तर निश्चयबुद्धि बच्चाहरूले परिस्थितिमा आफ्नो स्वस्थितिको शक्तिले सदा विजयी अनुभव गर्छन्। जो विजयी रत्न अर्थात् विजय मालाको मणिका बनिसकेका छन्, गलाको हार बनिसकेका छन् तिनीहरूको कहिल्यै मायासँग हार हुन सक्दैन। चाहे दुनियाँका मानिसहरूले अथवा ब्राह्मण परिवारको सम्पर्कमा भएकाले सम्झिऊन वा भन्नु- यिनले हारे- तर त्यो हार होइन, जित हो किनकि कहीं न कहीं देखेहरूको वा गर्नेहरूको असमझदारी पनि भएको हुनसक्छ। नम्रचित्त, निर्मान वा हुन्छ हजुरको पाठ पढ्ने आत्माहरू प्रति कहिलेकाहीँ असमझदारीले उसको हार भएको देखिन सक्छ, अरूलाई रूप हारको देखिन्छ तर वास्तवमा त्यो विजय हो। केवल त्यो समयमा अरूको भनाई वा वायुमण्डलको कारणले स्वयं निश्चयबुद्धिबाट बदलिएर संशयको रूप भने बन्नु हुँदैन। थाहा छैन हार हुन्छ कि जित हुन्छ- यस्तो संशय नराखेर आफ्नो निश्चयमा पक्का रहनु छ। त्यसैले जसलाई आज अरूले हारे भएको भन्छन् भोली वाह! वाहको! पुष्प चढाउने छन्।

विजयी आत्मालाई आफ्नो मनमा, आफ्नो कर्म प्रति कहिल्यै दुविधा हुँदैन- सही होला वा गलत होला भनेर। अरूले भन्नु अलग कुरा हो। अरू कसैले सही भनोस् वा गलत भनोस् तर आफ्नो मनमा निश्चय होस् कि म विजयी हुन्छु। बाबामा निश्चयको साथ-साथै स्वयंमा पनि निश्चय हुनुपर्छ। निश्चय बुद्धि अर्थात् विजयीको मन अर्थात् संकल्प शक्ति सदा स्वच्छ हुनाले हुन्छ वा हुँदैनको स्वयं प्रति वा अरू प्रति निर्णय सहज र सत्य अनि स्पष्ट हुन्छ। त्यसैले थाहा छैन भन्ने दुविधा हुँदैन। निश्चय बुद्धि विजयी रत्नको निशानी- सत्य निर्णय भएको कारणले मनमा अलिकति पनि दुविधा हुँदैन। सदैव खुशीमा हुन्छन्। खुशीको लहर हुन्छ। चाहे परिस्थिति आगो समान होस् तर उनीहरूको लागि त्यो अग्नि-परीक्षाले विजयको खुशी अनुभव गराउने छ किनकि परीक्षामा विजयी त हुन्छन् नै। अहिले पनि लौकिक रीतिले कुनै पनि कुरामा विजयी हुन्छन् भने खुशी मनाउनको लागि हाँस्छन्, नाँच्छन् ताली बजाउँछन्। यो खुशीको निशानी हो। निश्चय बुद्धि भएकाले कहिल्यै पनि कुनै पनि कार्यमा आफूलाई एकलो अनुभव गर्दैन चाहे सबै एकातिर हुन्, ऊ एकलै अर्कोतिर होस्। चाहे सबैजसो अर्कोतिर हुन् र विजयी रत्न एकलै होस् फेरि पनि उसले आफूलाई एकलो होइन, बाबा मेरो साथमा हुनुहुन्छ भन्छ। त्यसैले बाबाको अगाडि अक्षौहिणी पनि केही होइन। जहाँ बाबा हुनुहुन्छ, त्यहाँ सारा संसार बाबामा हुन्छ। बीज भए पछि वृक्ष त्यसमा हुन्छ नै। विजयी निश्चय बुद्धि आत्माले सदा आफूलाई सहारा अन्तर्गत भएको सम्झन्छन्। सहारा दिनेवाला दाता मेरो साथ हुनुहुन्छ यो स्वाभाविक अनुभव गर्छ। यस्तो होइन- जब समस्या आउँछ त्यसबेला मात्र बाबाको अगाडि भन्ने- बाबा हजुर त मेरो साथमा हुनुहुन्छ नि। हजुर नै मदतगार हुनुहुन्छ नि। अब हजुर नै हुनुहुन्छ। यसरी मतलबको सहारा लिँदैनन्। हजुर हुनुहुन्छ नि- यो हुनुहुन्छ नि को अर्थ के भयो? निश्चय बुद्धि भयो? बाबालाई पनि याद दिलाउँछन्- हजुर सहारा हुनुहुन्छ। निश्चय बुद्धि हुनेहरूले कहिल्यै पनि यस्तो संकल्प

गर्न सकदैन्नन्। उनीहरूको मनमा अलिकति पनि बेसहारा वा एकलोपनको संकल्प मात्र पनि अनुभव हुँदैन। निश्चय बुद्धि विजयी हुनाले सदा खुशीमा नाचिरहन्छन्। कहिल्यै उदासी वा अल्पकालको हृदको वैराग्य, यस लहरमा पनि आउँदैनन्। कति पटक जब मायाको धेरै आक्रमण हुन्छ त्यसबेला अल्पकालको वैराग्य पनि आउँछ तर त्यो हृदको अल्पकालको वैराग्य हुन्छ। बेहृदको सदाको हुँदैन। बाध्यताले वैराग्य-वृत्ति उत्पन्न हुन्छ त्यसैले त्यस समयमा भन्न सक्छन्- यो भन्दा त बरु यसलाई छोड्दिन पर्छ कि। मलाई वैराग्य आयो। सेवा पनि छोड्दिऊँ, यसलाई पनि छोड्दिऊँ कि। वैराग्य आउँछ तर त्यो बेहृदको हुँदैन। विजयी रत्नले सदा हारमा पनि जित र जितमा पनि जित अनुभव गर्छन्। हृदको वैराग्यलाई भन्छन् किनारा गर्नु। नाम वैराग्य भन्छन् तर हुन्छन् किनारा। त्यसैले यहाँ विजयी रत्नहरूले कुनै पनि कार्यदेखि, समस्यादेखि, व्यक्तिदेखि किनारा गर्दैनन्। सबै कर्म गर्दै, सामना गर्दै, सहयोगी बन्दै बेहृदको वैराग्य-वृत्तिमा रहन्छन्, जुन सदाकालको हुन्छ। निश्चय बुद्धि विजयीले कहिल्यै आफ्नो विजयको वर्णन गर्दैनन्। अर्कोलाई दोष पनि लगाउँदैनन्- देखिसु! म सही थिएँ नि। यसो भन्दैनन्। यस्तो दोष लगाउनु वा वर्णन गर्नु, यो खालीपनको निशानी हो। खाली वस्तु धेरै उफ्रिन्छ नि। जति भरिएको हुन्छ त्यति उफ्रिँदैन। विजयीले सदा अरूलाई पनि हिम्मत बढाउँछन्। नीचा देखाउने कोसिस गर्दैनन् किनकि विजयी रत्न बाबा समान मास्टर सहाराका दाता हुन्। तलबाट माथि उठाउनेवाला हुन्। निश्चय बुद्धि व्यर्थदेखि सदा दूर रहन्छन्। चाहे व्यर्थ संकल्प होस्, बोली होस् वा कर्म होस्। व्यर्थदेखि किनारा अर्थात् विजयी। व्यर्थको कारणले नै कहिले हार, कहिले जित हुन्छ। व्यर्थ समाप्त भयो भने हार पनि समाप्त हुन्छ। व्यर्थ समाप्त हुनु, यो विजयी रत्नको निशानी हो। अब यो जाँच गर- निश्चय बुद्धि विजयी रत्नको निशानी अनुभव हुन्छ? सुनाए नि- निश्चयबुद्धि त छन्, सत्य बोल्छन्। तर निश्चयबुद्धि एउटा हुन्छ जान्नेसम्म, मान्नेसम्म र अर्को हुन्छ चल्नेसम्म। मान्ने त सबैले मान्छौं, भन्छौं- हो भगवान्मिल्नु भयो। भगवानको बन्यौं। मान्नु वा जान्नु एउटै कुरा हो। तर चल्नमा नम्बरवार हुन्छौं। त्यसैले जान्दछौं पनि, मान्छौं पनि यहाँसम्म ठीक छ तर तेस्रो अवस्था हो मानेर, जानेर चल्नु। हर कदममा निश्चयको वा विजयको प्रत्यक्ष निशानी देखियोस्। यस्मा अन्तर हुन्छ त्यसैले नम्बरवार बन्छौं। बुझ्यौं- नम्बरवार किन बन्छन्?

यसलाई नै भनिन्छ नष्टोमोह। नष्टोमोहको परिभाषा धेरै गुह्य छ। त्यो फेरि कुनै बेला सुनाउँला। निश्चय बुद्धि नष्टोमोहको सिंढी हो। अच्छा- आज अर्को ग्रुप आएको छ। घरका बालक नै मालिक हुन् त्यसैले घरका मालिकहरू आफ्नो घर आएका छन्, यस्तो भनिन्छ नि। घरमा आएका हौं वा घरबाट आएका हौं? यदि त्यसलाई घर सम्झियो भने ममत्व हुन्छ? त्यो त अस्थायी सेवा स्थान हो। घर त सबैको मधुबन हो नि। आत्माको नाताले परमधाम हो। ब्राह्मणको नाताले मधुबन हो। जब भन्छौं नै- मुख्य कार्यलय माउण्ट आबू हो भने जहाँ रहन्छौं त्यो के भयो? अफिस भयो नि, त्यसैले त मुख्य कार्यलय भन्छौं। त्यसैले घरबाट आएका होइनौं तर घर आएका हौं। अफिसमा जहिले पनि कसैलाई परिवर्तन गर्न सकिन्छ। घरबाट निकाल्न सकिँदैन। अफिस त परिवर्तन गर्न सकिन्छ। घर सम्झियो भने मेरोपन हुन्छ सेन्टरलाई पनि घर बनाइदिन्छन् अनि मेरोपन आउँछ। सेन्टर सम्झियो भने मेरोपन रहँदैन। घर बन्छ, आरामको स्थान बन्छ तब मेरोपन हुन्छ। त्यसो भए आफ्नो घरबाट आएका हौं? यो जुन भनाई छ- आफ्नो घर दाताको दर। यो कुनचाहिँ स्थानको लागि गायन हो? वास्तविक दाताको दर आफ्नो घर त मधुबन हो नि। आफ्नो घरमा अर्थात् दाताको घरमा आएका छौं। घर अथवा दर भन कुरा एउटै हो। आफ्नो घरमा आउनाले आराम मिल्छ नि। मनको आराम। तनको पनि आराम, धनको पनि आराम। कमाउन कहीं जान पर्छ र? खाना बनाउने अनि खाने यसबाट पनि आराम मिल्छ, थालमा तयारी भोजन मिल्छ। यहाँ त ठाकुर बन्छौं। जसरी ठाकुरको मन्दिरमा घण्टी बजाउँछन् नि। ठाकुरलाई उठाउन पर्यो, सुत्ताउन पर्यो भने घण्टी बजाउँछन्। भोग लगाउन पर्यो भने पनि घण्टी बजाउँछन्। तिम्रो पनि घण्टी बज्छ नि। आजकल फैशनबुल छन् भने रिकर्ड बजाउँछन्। रिकर्डले सुत्छौं, रिकर्डले उठ्छौं त्यसैले ठाकुर भयो नि। यहाँको नै फेरि भक्तिमार्गमा नक्कल गर्छन्। यहाँ पनि ३-४ पटक भोग लाग्छ। चैतन्य ठाकुरहरूलाई ४ बजेबाट भोग लगाउन सुरु हुन्छ। अमृतबेलादेखि भोग सुरु हुन्छ। चैतन्य स्वरूपमा भगवान्ले बच्चाहरूको सेवा गरिरहनु भएको छ। भगवान्को सेवा त सबैले गर्छन्, तर यहाँ भगवान्ले सेवा गर्नुहुन्छ। कस्को? चैतन्य ठाकुरहरूको। यो निश्चयले सदा खुशीमा झुलाइरहन्छ। बुझ्यौं?- सबै जोनका अति प्यारा छौं। जहिले पनि जुन जोन आए पनि अति प्यारा छौं। अति प्यारा त छौं तर केवल बाबाको अति प्यारा बन्नु। मायाको अति प्यारा नबन्नु। मायाको अति प्यारा बन्यौं भने फेरि धेरै पछुताउने छौं। जति पनि आएका छौं, भोग्यवान आएका छौं भगवान्कहाँ। अच्छा!

सदा हर संकल्पमा निश्चयबुद्धि विजयी रत्न सदा भगवान् भाग्यको स्मृति स्वरूप आत्माहरूलाई, सदा हार र जित दुवैमा विजय अनुभव गर्ने, सदा सहारा अर्थात् सहयोग दिने मास्टर सहारा दाता आत्माहरूलाई, सदा स्वयंलाई बाबाको साथमा अनुभव गर्ने श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पार्टीहरूसँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

१) सबै एक लगनमा मगन रहने श्रेष्ठ आत्माहरू हौं? साधारण त होइनौं नि? सदा श्रेष्ठ आत्माले जुनसुकै पनि कर्म गर्छन् त्यो श्रेष्ठ हुन्छ। जब जन्म नै श्रेष्ठ छ भने कर्म साधारण कसरी हुन्छ? जब जन्म बदलिन्छ तब कर्म पनि बदलिन्छ। नाम, रूप, देश, कर्म सबै बदलिन्छ। त्यसैले सदा नयाँ जन्म, यो नयाँ जन्मको नवीनतको उमंग-उत्साहमा रहन्छौं। जो कहिलेकाहीँ रहने छन् तिनीहरूलाई राज्य पनि कहिलेकाहीँ मिल्छ।

जो निमित्त बनेका आत्माहरू छन्, तिनीहरूलाई निमित्त बनेको फल मिलिरहन्छ। र फल खाने आत्माहरू शक्तिशाली हुन्छन्। यो प्रत्यक्षफल हो, श्रेष्ठ युगको फल हो। यसको फल खानेहरू सदा शक्तिशाली हुन्छन्। यस्ता शक्तिशाली आत्माहरूले परिस्थितिमाथि सहजै विजय पाउँछन्। परिस्थिति तल र तिनीहरू माथि हुन्छन्। जसरी श्रीकृष्णको लागि देखाउँछन्- उनले साँपलाई पनि जिते। त्यसको शिरमा पाउ राखेर नाँचे। यो तिम्रो चित्र हो। जतिसुकै विषालु साँप होस् तर तिम्रो त्यसमाथि पनि विजय प्राप्त गरेर नाच्नेवाला हौं। यही श्रेष्ठ शक्तिशाली स्मृतिले सबैलाई समर्थ बनाइदिन्छ। र जहाँ समर्थता हुन्छ त्यहाँ व्यर्थ समाप्त हुन जान्छ। समर्थ बाबाको साथ छ, यही स्मृतिको वरदानले सदा अगाडि बढ्दै रहनु छ।

२) सबै अमर बाबाका अमर आत्माहरू हौं नि। अमर भयौं नि? शरीर छोडेर पनि अमर हुन्छौं, किन? किनकि भाग्य बनाएर जान्छौं। खाली हात जाँदैनौं, त्यसैले मर्ने होइन। भरपुर भएर जानु छ। मर्नु अर्थात् खाली हात जानु। भरपुर भएर जानु अर्थात् चोला परिवर्तन गर्नु। त्यसैले अमर भयौं नि। अमर भवको वरदान मिल्यो, यस्मा मृत्युको वशीभूत भइँदैन। जान्दछौं जानु पनि छ र फेरि आउनु पनि छ त्यसैले अमर छौं। अमरकथा सुन्दा-सुन्दा अमर बन्यौं। सधैं प्यारले कथा सुन्छौं नि। बाबाले अमर कथा सुनाएर अमरभवको वरदान दिनुहुन्छ। सदा यही खुशीमा रहने गर, अमर बन्यौं। मालामाल बन्यौं। खाली थियौं भरपुर भयौं। यति भरपुर भयौं जुन अनेक जन्मभरि खाली हुन सक्दैनौं।

३) सबै यादको यात्रामा अगाडि बढ्दै गइरहेका छौं नि। यो रूहानी यात्राले सदा सुखदायी अनुभव गराउँछ। यो यात्राले सदाको लागि सर्व यात्रा पूर्ण हुन्छन्। रूहानी यात्रा गर्यौं त्यसैले सबै यात्रा भयो। अरू कुनै यात्रा गर्ने आवश्यकता नै रहँदैन किनकि यो महान यात्रा हो नि। महान यात्रामा सबै यात्रा समाहित भएका हुन्छन्। पहिला यात्रामा भट्किन्थ्यौं अहिले यो रूहानी यात्राले ठेगानामा पुग्यौं। अहिले मनलाई पनि ठेगाना मिल्यो, तनलाई पनि ठेगाना मिल्यो। यो एउटै यात्राले अनेक प्रकारको भट्किनबाट छुटन पुग्यौं। त्यसैले सदा रूहानी यात्रा छ यो स्मृतिमा रहनेगर, यसले सदा उपराम रहन्छौं, न्यारा रहन्छौं र निर्माही रहन्छौं। कसैमा पनि मोह रहँदैन। यात्रीको कसैमा पनि मोह जाँदैन। यस्तो स्थिति सदा रहोस्।

विदाइको समय- बापदादा सबै देश-विदेशका बच्चाहरूलाई देखेर खुशी हुनुहुन्छ किनकि सबै सहयोगी बच्चाहरू छन्। सहयोगी बच्चाहरूलाई बापदादाले सदा दिलतख्तनशीन सम्झेर याद गरिरहनु भएको छ। सबै निश्चय बुद्धि आत्माहरू बाबाका प्यारा छन् किनकि सबै गलाका हार बनेका छन्। अच्छा- सबै बच्चाहरूले सेवाको राम्रो वृद्धि गरिरहेका छन्। अच्छा।

वरदान:- सच्चा सेवाद्वारा अविनाशी, अलौकिक खुशीको सागरमा लहराउने भाग्यमान् आत्मा भव जुन बच्चाले सेवामा बापदादा र निमित्त अग्रजको स्नेहको आशीर्वाद प्राप्त गर्छन् तिनीहरूलाई भित्रैबाट अलौकिक, आत्मिक खुशीको अनुभव हुन्छ। तिनीहरू सेवाद्वारा खुशी, रूहानी मोज, बेहदको प्राप्तिको अनुभव गर्दै सदा खुशीको सागरमा लहराउँछन्। सच्चा सेवाले सर्वको स्नेह, सर्वद्वारा अविनाशी सम्मान र खुशीको आशीर्वाद प्राप्त हुने श्रेष्ठ भाग्यको अनुभव गराउँछ। जो सदा खुशी छ उही खुशनसीब हो।

स्लोगन:- सदा हर्षित वा आकर्षणमूर्त बन्नको लागि सन्तुष्टमणी बन।

सूचना : - आज अन्तर्राष्ट्रिय योग दिवस हो, साँझ ६.३० देखि ७.३० बजेसम्म सबै जना संगठित रूपमा जम्मा भएर योग अभ्यासमा शुभ संकल्प गरौं- म आत्माबाट पवित्रताका किरणहरू निस्किएर सारा विश्वलाई पावन बनाइरहेको छु। म मास्टर पतित पावनी आत्मा हुँ।